

DVIJE GODINE ISKUSTVA S PRIPREMAMA I IZVOĐENJEM GRAĐEVINSKIH RADOVA NA PLINSKOJ MREŽI U ZADRU

Goran JURILJ, dipl. ing.

Na 3. plinskoj energetske konferenciji održanoj u studenom prošle godine u Podstrani pokraj Splita veliku je pozornost privuklo izlaganje o dvije godine iskustva s pripremama i izvođenjem građevinskih radova na distribucijskoj mreži za prirodni plin na području Zadra što provodi tvrtka EVN Croatia plin.

Distribucijska mreža za prirodni plin u Zadru koja bi u konačnici trebala omogućiti 100%-tnu pokrivenost tim energentom obuhvaća:

- oko 28 km visokotlačnog plinovoda (tlaka 16 bar)
- oko 266 km srednjotlačnih (tlaka 5 bar) i niskotlačnih plinovoda (tlaka 100 mbar).

Naravno, valja napomenuti da se radi o opsegu plinifikacije koji se može očekivati tek u kasnijim fazama plinifikacije (il. 1).

No, prvi korak u ostvarenju tog ambicioznog projekta svakako je bilo ishođenje lokacijske dozvole, odnosno izrada i potvrda idejnog projekta. Pri tome se tvrtka EVN Croatia plin, koncesionar za plinifikaciju i distribuciju prirodnog plina u tri dalmatinske županije (Zadarskoj, Šibensko-kninskoj i Splitsko-dalmatinskoj), a odnedavno i distributer i opskrbljivač prirodnim

plinom, susrela s prvim izazovom. Naime, sastavni dio koncesijskog ugovora (što je obveza prema članku 16. Zakona o tržištu plina, NN 40/2007, 152/2008, 83/2009, 91/2011, 114/2011) za područje Zadarske županije i općenito koncesijskih ugovora za distribuciju plina je lokacijska dozvola za visokotlačni plinovod. Idejni projekt i lokacijska dozvola ishođeni na njegovoj osnovi nisu u sebi sadržavali bitne elemente za funkcioniranje visokotlačnog čeličnog plinovoda (redukcijske i odorizacijske stanice, sustav katodne zaštite, instalacije za praćenje i upravljanje sustavom i dr). Tada se postavilo pitanje treba li iskoristiti tu dozvolu u zadanom obliku i postoji li uopće obveza njezinog iskorištavanja u takvom obliku ili valja pristupiti njezinim izmjenama i dopunama pa, u konačnici, i izradi novog idejnog projekta i ishođenju lokacijske dozvole sa svim potrebnim elementima.

Smatrajući, u tom trenutku, da je bolje ići u izmjenu postojeće dozvole (dio koncesijskog ugovora, glavne trase se ne mijenjaju, pretpostavka da će proces izmjene i dopune trajati kraće), započeo je proces izmjene i dopune idejnog projekta i izmjene lokacijske dozvole, što je u konačnici potrajalo nekoliko mjeseci (od predaje zahtjeva do pravomoćnosti lokacijske dozvole proteklo je sedam mjeseci).

Kao zanimljivost, vrijedi spomenuti da je tada došlo i do prepiske između nadležnog ureda za provedbu dokumenata prostornog uređenja i Zadarske županije kao izdavatelja koncesije o tome ima li EVN Croatia plin uopće pravo mijenjati lokacijsku dozvolu iz koncesijskog ugovora. Ipak, na kraju je lokacijska dozvola uspješno izmijenjena i dopunjena, a iskustvo iz rješavanja tog problema se pokazalo korisnim za ostala koncesijska područja (Šibensko-kninsku i Splitsko-dalmatinsku županiju). Naime, lokacijske dozvole iz koncesijskih ugovora u pravilu nisu dovoljne za

izvođenje radova, tj. nisu potpune. Dakako, može se postaviti pitanje koji je uopće smisao takve lokacijske dozvole iz koncesijskog ugovora i to bi mogla biti dobra tema za raspravu! U skladu s time se kao moguće rješenje predlaže da se kod raspisivanja natječaja za koncesijske ugovore za plinifikaciju pripremi samo prostorno-planska dokumentacija, dok bi ishodenje posve nove lokacijske dozvole, odnosno potvrde glavnog projekta za plinsku distribucijsku mrežu bio zadatak koncesionara.

Pri razradi idejnog projekta mreže u Zadru najprije je trebalo odgovoriti na pitanje kako planirati i graditi nešto što će u punu funkciju doći za tek 5 - 10 godina. To se prije svega odnosi na visokotlačne plinovode koji u ovom trenutku na području Zadra uopće nisu potrebni, ali se u gradnji moraju predvidjeti. U slučaju Zadra, to je primijenjeno rješenje da se izvede redukcionske stanice u prigradskoj okolini gdje je izveden spoj na postojeći srednjotlačni plinovod. Visokotlačni plinovod je projektiran i izveden (kao dio lokacijske dozvole) koji će služiti za distribuciju kao srednjotlačni plinovod i za priključivanje korisnika na postojeći srednjotlačni plinovod. Za cjelokupni plinskodistributivni sustav Zadra predviđena je faza 11 faza (ukupno 32 u tri lokacijske dozvole izdane za Grad Zadar).

Isto tako, u fazi planiranja i projektiranja se postavilo pitanje koje su to podloge koje služe za projektiranje, tj. na kojim podlogama predložiti plinovode u idejnom projektu, za ishodenje lokacijskih dozvola. Od nadležnog ureda za ishodenje dokumenata prostornog uređenja dobiven je odgovor da se to radi na posebnim geodetskim podlogama, no tko se god bavi projektiranjem i pripremama za ishodenje dozvola, zna da se geodetske podloge mogu napraviti za nekakav 'točkasti' objekt, no za plinovod duljine 20 km izrada takve podloge je prilično nesuvisl! Međutim, u pregovorima koji su uslijedili uspješno je ishodenje da se plinovodi mogu prikazivati na ortofoto-kartama i na pripadajućim katastarskim podlogama. Na žalost, tu nije bio kraj problemu jer, nakon što je za karte iz digitalnog katastra i ortofota plaćeno 150 000 - 200 000 kuna, utvrđeno je da one nisu usklađene i da treba još najmanje 20 000 kuna za provedbu usklađivanja (Splitsko-dalmatinska županija)!

Kasnije će se, u pojedinim katastarskim postavama, problematičnim pokazati i mjerilo

Ilustracija 1
Plinska distribucijska mreža u Zadru...

**CIJELI ČLANAK PROČITAJTE U
TISKANOM IZDANJU ČASOPISA,
A VIŠE O PLINOFIKACIJI ZADRA
I OSTALIH DIJELOVA HRVATSKE
MOŽETE DOZNATI I NA
II. PLINARSKOM FORUMU,
22. - 23. OŽUJKA U ZAGREBU**

Pri ishodenju dozvola također je često slučaj bio (najvjerojatnije zbog nečijeg neiskustva ili neznanja) da pri ishodenju posebnih uvjeta nadležno tijelo ne pozove Plinacro kao davatelja posebnih uvjeta, što je u jednom slučaju rezultiralo izmjenom i dopunom lokacijske dozvole. Ta je činjenica u najmanju ruku čudna s obzirom na to da većina projekata EVN Croatia plina nosi naziv 'Plinsko distributivni sustav Grada XY s odorizacijskom stanicom XY i spojnim plinovodom do MRS XY u vlasništvu tvrtke Plinacro'.

Ipak, mora se priznati da su u rješavanju svih tih i mnogih drugih problema i djelatnici EVN Croatia plina i službenici nadležnih tijela polako učili jedni od drugih pa su se s vremenom i ti, a i svi drugi postupci značajno ubrzali.

Slijedom stečenog iskustva, pristup cijelom projektu je ponešto promijenjen kod projektiranja mreže u Biogradu na Moru i Benkovcu. Tako je u tim mjestima najprije napravljen popis svih onih koje treba pozvati za ishodenje posebnih uvjeta i tek je potom uslijedila predaja zahtjeva za ishodenje lokacijskih dozvola. Tako su, zahvaljujući stečenom iskustvu iz Zadra, posljednje